

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТИ НА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

ТУРЦИЯ издѣлува сѣка сѣбота на голѣмъ листъ, и сѣки вторникъ на малѣкъ. Годовната цѣна за въ имперіята, по парската поща, е 4 бѣли меджидѣта; вънѣ отъ имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и прѣдплатени. Писмата за редакціята са надписувать до Г. Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Външните настоятели отговарять за вѣстника. Подписката за спомоществованіята става въ Цариградъ-Бейоглу, Асмаж-Меджидъ № 23.

ОБЩЕСТВЕННИТИ СИЛИ.

Нѣ една помощъ прѣстига на човѣщина-та. Като са увеличавать малко по малко, науки распрьскають живи свѣтлинн. Разумътъ са просвѣтѣва, укрѣпѣва са и противодѣйствува противъ сѣкое чувство. Въ мракътъ, чувството са распалѣва дору да стане страсть; въ свѣтлината, чувствата, като са подлагать на усвѣтлителното вліяніе на разумътъ, припознавать му властѣта. Разбира са какво извънрѣдно стрѣмленіе ще земе напрѣдѣкътъ, съ каква леснина той ще стропалява въ пѣтътъ си сѣко прѣпятствие и съ каква щедрость той ще сѣе благодѣяніята на около си.

При всичко това, нѣка никой не ни отдаде мисльта че прѣймами всесиліето на разумътъ. Нити неговото царуваніе е отъ този свѣтъ; неговото царуваніе което е навѣрно исклучително. Сичко е относително. Скотската сила, чувството, разумътъ сѣ съществували наедно въ сѣко врѣме; туй което са е малко по малко измѣнило, тѣ са сѣразмѣрностити. Искрво веществественната сила побудена отъ охотити е сичко; сѣтиѣ чувствата и отнимать властѣта, като имать разумътъ като бѣденъ помощникъ; най послѣ разумътъ са освобождава и иска да земе широкото си участіе въ управленіето на нѣщата на този свѣтъ. Ній не знаемъ да ли исклучителното царуваніе на разумътъ бы было едно добро или едно зло, испитваніето на този въпросъ ни са види излишно, защото човѣкътъ не ще бѣде никогѣ едно същество чисто разумно. Трѣба винаги да смѣтаме съ неговити охоти, съ чувствата му, добри или лоши, даже съ страстити му, нѣ нужно е разумътъ да упражнява надъ тѣхъ най голѣмото и най трайното вліяніе.

Тѣй разумътъ издига и очистева иденти. Сѣкоя скотска сила като му е противна, разумътъ ще противодѣйствува противъ нея съ сичката си мощъ, а колкото за чувствата, той ще клони да имъ дава мѣрка-та, умѣренността, която спомага да са удържѣ равновѣсіето на силити. Умѣренността е най благопріятното мѣсто за туй деликатно растѣніе което са нарича благополучіето и на което видѣтъ е толкосъ рѣдакъ на земята. Разумътъ, безъ съмнѣніе, не е непогрѣшимъ, най напрѣжъ защото умственната сила на човѣка е ограничена и сѣтиѣ защото човѣкъ не са освобождава лесно—ако нѣкога—и пълно отъ вліяніята на чувствованіята, нуждити, и чувствата. Нѣ като нѣма тѣзи невѣзможна непогрѣшимость, нѣка знаемъ да са задоволяваме съ освобожденіето му. Тогисъ той ще нападне лошити чувства, слѣдователно заблужденіята и суевѣріята, които сѣ произвели, и като отнеме тѣзи недостатѣци, той ще покаже хубостьта на добрити чувства. Подъ вліяніето на разумътъ, религіята са спиритуализирва, моральтъ

блѣщи подъ една нова сѣйность, правдата прави рѣшеніа а не заслуги, и законити припознавать правата на сички. Ето къмъ кое клони разумътъ, нѣ ній бихми са ласкали ако глѣдахми сичкити тѣзи резултати като придобити.

Дѣйствително, има едно обстоятелство, което не сме още разглѣдали, като бѣхми задлѣжени да глѣдаме обществото като една единица, едно цѣло. Нѣ обществото е едно съвкупно същество и не съществува освѣнъ отъ и за човѣцити. А човѣцити не сѣ сичкити на истата степенъ нити въ охотити, нити въ чувствата, нити въ разумътъ: между глупавіятъ и духовитіятъ, както между Сатана и Архангела, хиляди същества испълневатъ неизмѣрното разстояніе, като са отличавать отъ шарове и съставляватъ една стѣлба съ хиляди стѣпала. Отъ дълго врѣме отъ когѣто са е запомнила исторіята — високи духове, благородни сѣрдца сѣ были сѣврѣженници на дивни скотове съ човѣшко лице, « животни съ два крака и безъ пера », нѣ тѣзи отбрани човѣци сѣ съставлявали една несъзрителна малость, на която вліяніето не е можило за зла честь да са увеличи доста скоро. Въ послѣдственното умноженіе на отбранити човѣци, въ постепенното повишеніе на срѣдніятъ класъ на масити са е сѣстоялъ напрѣдѣкътъ, а за да са распространи властѣта на разумътъ и да придобіе сичката си сила, трѣба туй повишеніе да са ускорява. А туй са достига чрезъ просвѣщеніето; науки освободиха разумътъ и вече тѣхното вліяніе премина до най долнити разрѣди на обществата, до разрѣдити, които са най много отдалечени отъ свѣтлѣти огнища, които ни освѣтляватъ. И ако туй благодѣтелно слѣдствие е придобито, то не са е придобило само съ едно прямо дѣйствие върху духоветѣ и съ невещественни срѣдства, нѣ още съ срѣдства съвършенно веществевни.

Знайно е какъ. Науката е подчинила на човѣка природни мощни сили, тѣзи сили сѣ го освободили отъ една частъ отъ най мѣчнитѣ му трудови, позволили му са да умножава благосѣстояніето си и му са отнели една частъ отъ най острити му грижи. Побѣдата надъ природата е дала, ако не на сичкити човѣци, поне на едно растѣще число отъ между тѣхъ благоврѣмія за да обработватъ духътъ си, и чрезъ духътъ сѣрцето, и тѣй ги е издигнала на единъ степенъ много по горенъ отъ този на бащити имъ. Обходепѣіятъ пѣтъ е дългътъ, още по дългъ е този, който води на цѣлѣта, нѣ сѣкоя побѣдена мѣчнотія е единъ залогъ за нови сполуки.

ЗА ДВИЖИМАТА ГВАРДІЯ ВЪ ИСТОКЪ.

Въорженіята на които Франція и Пруссія бѣхъ прѣдмѣтъ, прѣзъ тѣзи послѣдни

години, черпатъ изворѣтъ си въ двѣти голѣми потикателни сили на военната исторія на народити: нападаніето и защитата на земята.

Пруссія, на която сичкити дѣла имать за цѣлъ да прѣобразять въ една обширна Германія странити които са простирають отъ Ескотъ до Атлантическиятъ океанъ, е тука завладѣтелніятъ елементъ.

Ничо не са е небрѣжило отъ нѣколко години за да са усъществи този планъ който устрашава въ подробността си.

« Сичкити хора ще бѣдѣтъ солдати въ нашето царство » каза Пруссія.

Правото и за първородство въ подобно вещество и уздравяваше съ нѣкакъвъ начинъ сполуката. Колкото за Франція, мѣжеството до сега не и е никакъ оскудѣло; нѣ лишеніето отъ устройство, едно рас-пленіе на което пеможе да са намѣри другъ примѣръ и изискуемостити на вътрѣшната и скрѣбна политика я направихъ да изгуби очарованіето си и оставиха да са расеали едно зло вече мѣчно да са спрѣ въ напрѣдѣцити си.

Двѣ думи най послѣ ще съкратять положеніето и ще дадѣтъ една точна идея за работата.

Пруссія уличетворява въ тѣзи борба гроняра; Франція войникѣтъ.

Германецѣтъ знаеше като са раждаше че ще бѣде войникъ. Французинѣтъ напротивъ, отъ възрастѣта на разумътъ, немислеше освѣнъ за имотѣтъ, който ще му позволи да са отгърве отъ военната служба. Съ една рѣчь лишеніето отъ устройство между французити, положеніето прѣдъ военното упражненіе на сичкото германско населеніе, е причинната на скрѣбното зрѣлище, което са развива предъ очити ни.

Ако Англія не е измѣнила въ нашо силити си, не трѣба да отдаваме туй бездѣйствие на икономическата система на нѣйното правленіе; истинната причина са намира въ географическото и положеніе. Единъ народъ на който природата е дала моретата за граници и тибиширени стрѣмнини за огради има малко да са страхува отъ своити сѣсѣди. Англичянитѣ сѣ привилигуирани.

Нѣ понеже привилигити не сѣ общо право, за туй ній, освѣнъ Англія, глѣдаме сичкити държави въ Европа да измѣнятъ своята система на въоруженіе.

Тѣзи измѣненія ставать отъ силата на нѣщата, не може да са прѣеме шото една държава да умножава петъ пѣти повече силити си безъ сѣсѣднитѣ държави да са неопитатъ да я послѣдватъ въ движеніето и. И тогизъ най силніятъ е онзи, който са покаже най напрѣжъ готовъ.

Нѣка прочее Турція са небави никакъ. Истинна е че никаква серіозна опасность не я заплашва, нѣ що има ако тя бѣде готова да стои на срѣща на приключеніята?

Опитът на една народна движима гвардия не може ли да са направи?

Нъ прѣди да са земе тѣзи мѣрка, не ще ли бѣде добръ да са даде на сѣки подданикъ на Н. Ц. В. Султана правото да защищава и владѣтеля си и страната си?

Различни народи, които са намиратъ подъ общото наименование турски подданици нѣматъ ли и тѣ сѣщо интересъ въ защитата на земята? Като оставиме на страна сѣко кавалерическо чувство, за да приѣмемъ само интересътъ, който е потикателната сила на човѣшките дѣйствія, не щемъ ли да заключимъ че християннѣтъ може да умрѣ за отечеството си както мусулманнѣтъ когато стане нужда?

Като приѣме християннѣтъ въ войската си, правителството най напѣрѣжъ ще и удвои дѣйствителното число безъ да има да въспира нѣкакъвъ безпорядѣкъ. Разбира се отъ само себѣ си че християнскити подданици на Портата ще са слѣятъ въ мусулманскити табури, за да са избѣгне сѣки духъ за корпусъ, който бы могълъ да врѣди еднородността на войскити. Никакъ полкове мусулмански, арменски или грѣцки въ тѣхното вещество. Една единствена войска. — Една турска войска, достатъчно да надвие чрезъ числото на солдатити, които ще я съставляватъ на който бы са опиталъ да докачи безопасността на държавата.

Освѣнъ тѣзи дѣйствителна войска лесно ще бѣде да са опита на нѣкои точки учрежденіето на една народна движима гвардия, която ще обѣма сичкити млади турски подданици на която каста и на който класъ отъ обществото и да надлѣжатъ.

Тѣзи мѣрка ще бѣде двойно полезна спорѣдъ дѣтѣ точки на зрѣніето подъ които бы я изглѣдалъ човѣкъ.

Въ икономическата точка на зрѣніето, устройството на тѣзи движима гвардия ще стане съ малко разности, като обрѣжваніето на войникѣтъ са ограничи, да рѣчемъ тѣй, на една блуза и на една пушка.

Въ точката на зрѣніето на нейното полаганіе въ дѣйствие нѣй вѣрвами че ще са придобиятъ удивителни резултати, въ твърдѣ малко врѣме, като въртеніето на новити оръжія е твърдѣ просто.

Остава ни най послѣ да испитамъ ползити които ще даде приспособеніето на тѣзи идеи.

Нѣй не щемъ да споменемъ за страшното распространіе, което ще зематъ турскити сили, това слѣдствие е твърдѣ очевидно, нѣй ще са задоволимъ да покажимъ слѣдующити слѣдствия.

Нравственнѣтъ степенъ на християнското населеніе ще са повдигне чрезъ стучаствуваніето му въ защитата на земята. Дѣйствително, християннѣтъ, като правятъ частъ отъ войската, ще разумѣятъ туй което отечеството има право да изискува отъ тѣхъ. Като второ слѣдствие, което произтича отъ истото начало, нѣй можемъ подобно да покажемъ че непрестанното и принуденото сношеніе на християннѣтъ и на мусулманнѣтъ ще отнеме най послѣ сѣкоя слѣда на единъ фанатизмъ който нѣма вече реджонъ да съществува отъ едната и отъ другата страна и отъ който за добра честъ днѣсъ само долнѣтъ власъ на обществото е заразенъ.

Най послѣ това исто сношеніе, като положи въ сѣмасіе съставнити елементи на държавата, ще улѣкчи нашѣтъ славенъ владѣтель въ отеческото му управле-

ніеи ще му помогне да продължава едно царуваніе блѣщаще отъ благодѣнія.

(О. Д. А.)

ЗА ВЪСПИТАНИЕТО НА МОМИЧЕТАТА VI.

За употрѣбеніето на исторіи за дѣцата.

Дѣцата обичатъ съ страсть смѣшнити приказки: сѣки день ги глѣдаме принесени отъ радостъ или като проливатъ сълзи, въ повѣствованіето на приключеніята, които нѣкой имъ приказва. Неизоставяйте да са ползвате отъ тѣзи наклонности. Когато ги глѣдате расположени да ви слушатъ приказвайте имъ по нѣкоя къса и хубава басня: нъ избирайте нѣкои басни за животни, които да бѣдѣтъ остроумни и невинни; прикажете ги за туй за което сѣ направени; покажете имъ серіозната цѣль. Колкото за язичническити басни, едно момиче ще бѣде благополучно да ги непознава презъ сичкѣтъ си животъ, по причина че сѣ нечистиви и пѣлни отъ нечистиви глупости. Ако не щемъ да ги утанте сичкити отъ дѣтето, то внушявайте му кѣмъ тѣхъ ужасъ. Когато прикажете една басня, чакайте да ви иска дѣтето да му прикажете други; тѣй оставяйте го сѣкога, въ единъ видъ глѣдъ да науча повече. Послѣ любопитството като са подбуди приказвайте му нѣкои отбрани исторіи, нъ съ малко думи; четете ги наедно, и отлагайте отъ день въ день да прикажете продълженіето за да ги държите въ любопитство и да имъ давате нетѣрпѣніе да видятъ краятъ. Въодушевлявайте приказкити си съ живи и домашни тонове: правете като че говорятъ сичкити лица: дѣцата, на които въображеніето е живо ще вѣрватъ като че ги глѣдатъ и слушатъ. Напримѣръ, приказвайте нѣмъ исторіята на Иосифа: правете да говорятъ братіята му като говеда, Іаковъ като единъ нѣженъ и наскърбенъ баща: нѣка Иосифъ говори самъ; нѣка изволи, като стане господаръ въ Египетъ, да са скрие отъ братіята си да ги заплаши и сетнѣ да имъ са изяви. Това простичко прѣдставленіе, присъединено на чудесното на тѣзи исторіи, ще привлече едно дѣте, стига да го не претоварвате съ подобни приказки, да го оставяте само да ги пожелава, да му ги обѣщавате даже за награда когато стане мѣдро, да не имъ давате никакъ образъ на урокъ, да не задължавате никакъ дѣтето да ги повтаря: тѣзи повтарѣнія, ако тѣ сами не поискатъ да ги направятъ, утѣкчаватъ дѣцата, и имъ отниматъ сичкото удоволствіе отъ този видъ исторіи.

При сичко трѣба да забѣлѣжите, че ако дѣтето има нѣкоя леснина да говори, то само обича да приказва на лицата които то обича исторіи, които сѣ му дали много удоволствіе; нъ не му правете това едно правило. Вѣй можете да употрѣбите нѣкое лице което ще бѣде свободно съ дѣтето, и ще са покаже че желае да научи отъ него исторіята му; дѣтето ще са зарадва да му я прикаже. Вѣй не са показвайте че го слушате, оставете го да казва безъ да го изобличавате за погрѣшкити му. Когато то повече навикне да приказва, вѣй можете да му кажете кротко най добриятъ начинъ да приказва приказки, който е да ги прави кратки и прости, чрезъ избираеніето на обстоятелствата, които прѣдставляватъ по доорѣ натуралѣтъ на сѣко нѣщо. Ако имате много дѣца, обучавайте ги малко по малко да прѣдставляватъ лицата на исторіи, които сѣ научили; е-

дното ще стане Авраамъ и другото Исаакъ; тѣзи прѣдставленія ще ги привлечатъ по вече отъ колкото други игри, ще ги обучатъ да мислятъ и да говорятъ серіозни нѣща и ще направятъ тѣзи исторіи неизгладими въ памятьта си.

БИТКАТА ПРИ СЕДАНЪ.

Писмо отъ царя Гуліелма на царицата.

Вандресъ 3 Септемврія. Ти знаешъ сега отъ монти три телеграми сичката обширность на голѣмити исторически приключенія които са изпълниха! тѣ сѣ като единъ стѣнъ, тогасъ даже когато човѣкъ ги е видѣлъ да са развиватъ чаясъ по чаясъ.

Когато помисля че слѣдъ една голѣма щастлива война азъ неможяхъ нищо да очаквамъ по славно прѣзъ царуваніето си и че днѣсъ при всичко глѣдамъ да са изпълневатъ таквись исторически, дѣла, прѣклонявамъ са прѣдъ Бога, който самъ ни е избралъ, мени, моята войска и монти съюзници, за да избѣршимъ туй което са направи, и ни е избралъ като оръдіе на своята воля. Съ този начинъ само азъ можѣ да разбера туй дѣло, за да благодаримъ смиренно на Бога който ни води и на нѣговъ та благость.

Ето сега едно съкратено изложеніе за битката и нейнити слѣдствия.

Войската на 31-й августъ вечерѣта и на 1-й септемврія сутренѣта, бѣше зела положеніята, които и са бѣха предписали около Седанъ. Баварцити съставяха дѣсното крыло въ Базейлъ, на Меза; близу при тѣхъ, Саксонцити бѣха отъ страната на Монселъ и Дени; гвардіята, която още врьвеше, напѣрѣдуваше кѣмъ Живонъ; 5-й и 11-й корпуси стояха кѣмъ Сентъ-Манжъ и Душери, нъ мѣстото бѣше занимато отъ Вюртембергцити, които покриваха въ сѣщото врѣме нашити задни чѣсти противъ нападаніята отъ страната на Мезіеръ. Конническото отдѣленіе на конта Столберга съставяше дѣсното крыло въ поляната на Душери. На челото кѣмъ Седанъ, бѣше остатѣкътъ отъ Баварцити.

Битката са начена рано, въ Базейлъ, въ една сѣста мѣста, и малко по-малко борбата стана твърдѣ жива; трѣбаше да земеи сѣкоя къща една подиръ друга; този бой трая почти цѣль день, и отдѣленіето Шолеръ Дерфюръ (отъ резервата 4-то тѣло) са задлѣжи да земе участіе въ него. Когато, около осмѣ чѣса, престигнахъ на челото прѣдъ Седанъ, голѣмата баттерія бѣше наченала да бие утвърденіята на твърдината. По сичкити точки, тогига, са разви единъ бой съ артилерія, който са продължи нѣколко чѣса, и прѣзъ който нашити войски печеляха стѣпка по стѣпка земи. Горѣпомѣнатити села са привзеха. Дѣлбоки прокопаванія по земята изпълнени съ дръвие правяха мѣченъ врьвѣжѣтъ на нашата пешеходна войска и благопріятствуваха на защитата. Селата Илли, Флоанъ са привзеха; крѣгѣтъ на огънѣтъ са стисна повече и повече около Седанъ. Зрѣлището бѣше величествено, като са глѣдаше отъ нашето положеніе на една голѣма рѣглина, задъ голѣмата баттерія на дѣсно и вѣнъ отъ селото Френоа по горѣ отъ Сентъ-Форци. Живото съпротивленіе на непріятельтъ наченваше малко по-малко да умягкува, туй което нѣй познавахми като глѣдахми батаѣони распрѣснати да са вѣзвръщатъ вѣнъ отъ лѣсовити и селата. Французката конница опита едно нападеніе противъ нѣкой батаѣони отъ нашѣтъ 5-й корпусъ, които държяха едно изрядно положеніе; тѣзи конница премина скачишкомъ въ разстояніята на нашити батаѣони и са завърна прѣзъ истіятъ пѣтъ; туй нападеніе са поднови три пѣти отъ различни полкове; тѣй бойното поле бѣше насѣяно съ човѣшки и коиски трупове, както нѣй можяхми отъ нашата точка на зрѣніето да го глѣдаме отличително. Азъ неможихъ още да науча нумерото на храбриятъ полкъ на който надлѣжатъ тѣзи батаѣони.

На много точки отбѣлѣваніето на непріятельтъ бѣше станало единъ бѣзъ; пешеходна войска, конница, артилерія, сичко са трупахе съ голѣмъ безпорядѣкъ въ градѣтъ и неговити най близки околности, нъ никой знакъ още не са видѣше да показва че непріятельтъ е мислялъ да излѣзе чрезъ едно предаваніе отъ туй отчаянно положеніе; не оставаше прочее освѣнъ да бомбардираме градѣтъ съ голѣмата батерія. Слѣдъ около 20 минути, огънѣтъ бѣше са распалилъ на много мѣ-

ста, туй, което, съ много села които бяха на пламъци по сичкото пространство на бойното поле, произвеждаше едно страшно впечатление.

Азъ накарахъ тогава да са сирѣ канонадата и проводихъ като парламантеръ съ бѣлата знамя подполковникътъ Бронсаръ отъ главниятъ штабъ да прѣдложи на войската и на твърдината да са прѣдадатъ; въ пѣтитъ си той срѣщнахъ единъ баварски офицеринъ, който идялъ да ми извести че единъ французски парламантеръ съ бѣла знамя са билъ показанъ на вратата на градътъ. Подполковникътъ Бронсаръ са взвелъ въ твърдината, и като попиталъ за главниятъ генералъ, зavelи го, за нѣгово голѣмо удивление, прѣдъ императора, който поискалъ да му връчи завчяса едно писмо до мене. Императорътъ попиталъ подполковникътъ съ каква миссия е натоваренъ: на отговорътъ който му са направилъ: « да призвѣжъ твърдината и войската да са прѣдадѣтъ, » той казалъ на нашиятъ парламантеръ че трѣба да са отправи за това на генерала Вимпфена, който бѣше зель управленіето на войската на мѣстото на Макъ-Махона, който е тѣжко раненъ, — и че той самъ щалъ да испрати при мене съ писмото си главниятъ си адютантъ Рейла.

Часътъ бѣше 7, когато Рейла и Бронсаръ прѣстѣгнахъ при мене; този последниятъ вървеше малко по напредъ отъ французскитъ проводеникъ, и отъ него азъ са научихъ увѣренно че императорътъ бѣлъ въ твърдината. Ты можешъ да сѣдишъ за впечатленіето което туй произведе въ мене испрвомъ и най много! Рейла скочи долу отъ коня си и ми връчи писмото на императора си, като приложи че имаше друга миссия. Прѣди да отворя писмото, азъ му казахъ: « Нѣ азъ искамъ като първо условіе щото войската да сложи долу оръжіята. » Писмото наченваше тѣй: « Като неможихъ да умрѣ на челото на войскити си, оставямъ сабята си на Ваше Величество, » като са оставяше за сичко друго на моето расположение.

Моятъ отговоръ биде че едно срѣщаніе отъ този вилъ по между ни ми бѣше мѣчно, и че желаяхъ да са испрати единъ пълномощникъ, съ който да са сключи договорътъ. Слѣдъ като връчихъ пакъ писмото на генерала Рейла, азъ му отправихъ нѣколко думи като на единъ старъ познаникъ и тѣй са свърши тѣзи епизода. Азъ упълномощихъ Молтка като посрѣдникъ отъ наша страна за договорътъ и заповѣдахъ на Бисмарка да са намѣри тамъ, въ случаятъ въ който политически въпроси би дошли да са разискуватъ; азъ пристигнахъ съ конь колесницата си, и накарахъ да мя доведѣтъ тука, поздравляванъ по сичкитъ пѣтъ отъ една буря отъ ура, отъ върволицата която отиваше на напредъ; народната пѣсния са пѣше са сѣка страна. Туй бѣше обаятелно! Насѣкадъ бѣха запалени свѣщи, тѣй щото по нѣкадъ азъ прѣмпувахъ презъ едно освѣтление. На 11 часътъ азъ пристигнахъ тука и съ свитата си, донесохъ здравіето на войската която бѣше спечелила въ боятъ една таквасъ сполука.

На 2-й сутринята, като не оѣхъ прѣбѣлъ никакво извѣстіе отъ Молтка за договаряніята които трѣбаше да станатъ въ Душери за прѣдаваніето, азъ отидохъ както са бѣхне съгласили на бойното поле на 8 часътъ и срѣщнахъ Молтке, който идеше на срѣща ми за да земе съизволеніето ми за предложеніята договоръ; въ сѣщото врѣме той ми извести че императорътъ оставилъ Седанъ на 5 часѣтъ сутринята и отишълъ и той сѣщо въ Душеръ. Като Наполеонъ желалъ да ми говори и единъ чифликъ съ градина са намираше на близу, азъ избрахъ това мѣсто за да са срѣщнемъ вжтрѣ. На 10 часѣтъ азъ отидохъ на рѣтлината предъ Седанъ; по пладнѣ Молтъ и Бизмаркъ пристигнахъ и донесохъ договорътъ подписанъ; на единъ часѣтъ, азъ са упѣтихъ съ Фрица, придруженъ отъ конническата свита на штабътъ и слѣзохъ въ чифликътъ, дѣто императорътъ доде да мя посрѣщне. Състанѣхътъ трая една четвъртъ; нѣй бѣхне и двамата твърдѣ възбудени като са глѣдахме тѣй. Сичко което усѣцахъ въ тѣзи минута, слѣдъ като видѣхъ прѣди три години Наполеона на връхътъ на могуществото му, не може да са изрази.

Слѣдъ този състанѣхъ, — отъ 2 1/2 часѣтъ до 7 1/2 ч. азъ обиколихъ на конь станѣхъ на сичката войска прѣдъ Седанъ.

Прѣмѣхъ на войскити, моето впечатление като глѣдахъ съсианѣ корпузѣтъ на гвардіята, сичко това азъ немогъ днѣсъ да ти го опиша: нѣ азъ

останахъ дълбоко пиннатъ отъ толкозъ свѣдѣтелства за любовь и прѣданность.

За сега казвамъ ти сбогомъ съ разиграно сърце като свършвамъ едно таквось писмо. Гуліелмъ.

ПРѣДАВАНІЕТО НА ИМПЕРАТОРА.

Императорътъ е плѣнникъ. Макъ-Махонъ, затворенъ въ Седанъ, сложи долу оръжіята съ 40,000 души.

Битката която са начена вчера на 4 часа подъ Седанъ, са прѣсѣкна на около 2 часа, за да са подкачи на 3 часа съ една нова ярость, и на 5 часа бѣше рѣшително свършена.

На шестъ часа, единъ офицеринъ отъ французскитъ штабъ са прѣдставешъ, въ главниятъ квартиръ на прускіятъ царъ, за да разискать условіята за едно прѣдаваніе. Главниятъ пруски квартиръ видѣ че той имаше качество да договаря за сѣдбата на цѣла една войска затворенна въ крѣпостта. Той поиска да договари съ генерала Олейли кумандантинна на крѣпостта. Той са испрати.

Той прѣ отговоръ че като сѣка серіозна защита въ Седанъ е невъзможна, прускіятъ квартиръ изискваше щото войската да са прѣдаде безусловно.

Въ тѣзи минута, имаше още нити дума за императора, на когото никой непазаше присѣствіето въ французскитъ станъ, и млчяніето което парламантерътъ пазн върху едно толкозъ голѣмо дѣло са по кѣсно високо изобличи.

Изведнѣжъ едно безкрайно въсклицаніе обиколи прускіятъ станъ: Императора е тамъ!

Почти въ сѣщото врѣме едно саморѣчно писмо отъ Наполеона III са донесе на прускіятъ царъ. Въ това писмо императорътъ спорѣлъ казуваніето на прускіятъ штабъ казвалъ « като не можихъ да умрѣ на чело на войската си, оставямъ сабята си въ рѣцѣти на прускіятъ царъ. »

Ентусіазмътъ бѣше безкраенъ въ пруската войска. Солдатити хвърлихъ пушкити си и са пригрѣдахъ, като глѣдахъ войната за свършена. Слѣдъ една четвъртъ, сичкити пруски музики свирахъ. Нѣкон наченахъ да пѣятъ пѣснити партианъ пуръ ла сирѣ и даже марсейлезата, нѣ офицери отидохъ тозъ часъ да имъ наложатъ млчяніе за да не би пруската войска да развали побѣдата си като са показва че са ругае на нещастіето на побѣденити.

Контъ Бизмаркъ бѣше живостно заобиколенъ и са поздравляваше. Той отговаряше: Господа, азъ нищо не съмъ въ сполуката на тѣзи слава. Честитете на царя и на Молтка. Азъ нищо не направихъ. . . . Да! каза като са живо сумяса, азъ направихъ нѣщо. Азъ направихъ щото южнити държави на Германія ни помогнаха съ силната си подкрѣпа, и на тѣхъ, на нашии храбри Баварци, и Вюртембергци нѣй сми длѣжни за тѣзи голѣма побѣда.

Знайно е дѣйствително че войскити на южнити държави са бихъ най много въ четвъртъкъ.

Населеніето отъ Седанъ бѣше сичкото подъ оградити отъ както огнѣтъ бѣше прѣстанѣлъ, и глѣдаше безкрайно развиваніе на пруската войска, като да бѣше работата за едно просто зрѣлище.

Императора са намираше въ Вандрезъ. Наутрето сутренята въ петакъ, той отиваше на главниятъ квартиръ на прускіятъ царъ.

Наполеонъ III бѣше въ една каляска, придруженъ отъ много генерали, между които познахме генералити Лебрюна и Феликсъ Дюе.

Двама улани вървахъ предъ калѣската, която са заобикаляше само отъ императорски тѣлопазители, облѣчени въ зеленъ костюмъ. Наполеонъ бѣше веселъ и пушаше цигарата си.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ

отъ театрътъ на войната.

Парижъ 12 — Въ сѣдботата отъ 5 часѣтъ сутренята до 9 часѣтъ вечерята, Пруссити нападаха Туль и опитаха са да го привзематъ съ пристѣпъ; нѣ тѣ са отблѣснахъ и батеріини имъ са развалиха отъ лафетити, тѣхнити загуби са оцѣняватъ на 10,000 души ранени. Вердунъ продължава да упорствува мѣжки; той са отказалъ на призваніята да са предаде и ще упорствува до най последната крайность. Монтмедъ отблѣсна въ четвъртъкъ едно ново нападаніе на непріятельтъ. Пруссити заобикалятъ Мо, разви-

ватъ голѣми сили въ Креци и приближаватъ до Ноазъ.

Флоренція 12. — Много римски градове съставиха приврѣмenni юнги, италянскити войски занимаха нѣкои отъ тѣзи градове и са прѣбѣха съ ентусіазмъ.

Берлинъ 12. — Царьтъ на царцата. Реймсъ 11 септември. Новини скръбни отъ Лаонъ, гдѣто твърдината вчера са подхвърли слѣдъ като направи договоръ и нашии войски влѣзоха вжтрѣ. 50 души и 300 войници отъ движимата гвардіа са убиха. Голѣмо количество са усакутиха. Гуліелмъ Меклембургъ са парани. Въ сѣкой случай стана прѣдателство.

Парижъ 13. — Официалниятъ вѣстникъ обнародва единъ декретъ, който обявява че Туль е дѣбръ заслужилъ на отечеството и единъ други декретъ, който упълномощава Г. Кремьо, министра на правосѣдіето, да прѣдставлява правителството въ Туръ гдѣто ще са отгѣгли дипломатическото тѣло. Баронъ Маларетъ францужки министъръ въ Флоренція са повика отъ службити си. Г. Сенаръ, старъ министъръ на вжтрѣшнити дѣла подъ Кавенякъ, са натовари съ една извнрѣдна мисия при италянскитъ царъ. Правителството рѣши че сичкити войници които са намиратъ въ нѣкоя чужда служба безъ исклученіе трѣба да са завърнатъ незабавно въ Франція. Португалия припозна французката република. Улани пристигнали вчера по пладне въ Провенци извѣстили че днѣсъ ще пристигнатъ 20,000 Пруссити, които бѣха пристигнали въ Карлепонтъ. Улани сѣщо са видѣли въ Лавалъ и Траци. Частни свѣдѣнія увѣряватъ че отговорътъ на прускіятъ царъ къмъ нотата на Англія са учаквалъ днѣсъ. Г-нъ Тьеръ трѣгна вчера за Лондонъ и Г. Кремьо за Туръ. Валорѣтъ Ганжъ трѣгна вчера отъ Марсилия за Чивита-Векія и ще доведе папскити зуави. Лордъ Ліонъ англійски посланикъ, Г. Олозага испански посланикъ и кавалеринѣтъ Нигра италянски министъръ рѣшихъ че не ще оставятъ Парижъ.

Парижъ 13. — Проглашеніето на Г. Кремьо, министъръ на правосѣдіето, къмъ Франція съ да-та отъ Туръ 13 7-врія казва: « непріятельтъ като врѣви къмъ Парижъ правителството на народната защита прѣдзаниматъ съ длѣжността да избави столицата, натовари Кремьо да бодѣрствува надъ управленіето на незавѣтити департаменти съ помощта на пълномощницити на сѣкое министерство. Слѣдователно, Кремьо призовава патриотизмътъ на населеніята за да издигнатъ противъ чуждото нашедствіе една несѣборима ограда. Проглашеніето са сключва като напомнева 92 « за да са изгони непріятельтъ вѣнъ отъ земята на нашата република която едно умразно и неспособно правителство остави да са съвземи. »

Флоренція 13. — Официалната газета казва че италянскити войски занимали вчера безъ никакъвъ бой Фросинонъ, Корнети и Витербо. Една депеша отъ Римъ доказва че Папата е рѣшенъ да остане въ Витиканѣтъ.

Парижъ 14. — Неутралнити сили продължаватъ договаряніята си за едно прѣмріе нѣ слѣдствіето е още неизвѣстно. Прѣдставителити на Англія, Испанія, Австрія, и Олландія испратиха на Юлія Фавра благосърдечни писма, въ които му извѣстятъ че до нова заповѣдъ тѣ ще стоятъ въ Парижъ. Една депеша отъ Шелесалъ отъ 13-й казва че една депеша отъ генерала Юдриха отъ 10-й казва: « положеніето става по-лошо отъ непрѣстанно бомбардируваніе на една страшна артилерія; нѣ ще упорствувамъ до край. »

Едно ново бомбардируваніе стана върху Туль и трая 9 часа. Градътъ много пострада; гарнизонътъ чудесно упорствува. Пруссити и тѣхната артилерія стоятъ още на положеніята си. Единъ втори полкъ улани премина вчера прѣзъ Провенсъ и отиваше къмъ Нанжи и Куртеврүзъ.

Лондонъ 14. — Лордъ Гранвилъ, слѣдъ единъ състанѣхъ съ Г. Тьера, има единъ разговоръ съ конта Беристофа и Г. Гладстона. Увѣряватъ че Г. Тьеръ ще стои тукъ до сѣдботата. Мнѣніята на англійскити вѣстници върху положеніето което ще държи Англія сѣ твърдѣ различни.

Атина 14. — Фотіяди Бей, турски посланикъ въ Флоренція (Италія) излѣзе днѣсъ отъ Атина за да отиди въ Цариградъ. — Почти сичкити грѣцки вѣстници са обевихъ въ полза на Франція.

Парижъ 15. — Официално. Сичкити прѣдставители на чуждити сили извѣстиха на Жюль Фавра че ще стоятъ въ Парижъ. — Една запо-

вѣдъ отъ генералъ Трошу казва че съкидневната работа върху твърдината че са извърши отъ 70 хиляди души и артилерия че Парижъ, като са защити съ едно усилие на постоянство и на общи духъ и съ 300,000 души, е неприближимо. — Едно окръжно писмо отъ министра на вътрешните работи предписва да се уреди, въ сичките общини, съдѣщата народна гвардія. — Свѣдѣніята, които са прѣхж въ министерството, показватъ че Пруссити съ намирали въ Колмаръ, Ногентъ върху Сениъ, Крепи у Валоа и въ околностити на Мелунъ. Частни свѣдѣнія извѣствяватъ че едно сражение станало при Монтеро и Мелунъ между Улани и Фрактирони. Отъ улани имало 20 умрѣли и 40 ранени. Съобщеніята по жельзень пѣтъ между Парижъ и Лионъ съ прѣжснати.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНИ.

Опити съ направили въ полигонътъ на Венценъ върху една нова и страшна съсипителна машина, особно опрѣдѣлена за защитата на Парижъ. Тѣзи съсипителна машина е единъ видъ поракходна митральоза, която са върти на жельзни коленици и ще блова върху обсадителити, въ страшното си тичаніе, една истинна бура отъ жельзо. Спорѣдъ както казватъ, стразмѣрностити на тѣзи машина съ исполниски.

Францушкитъ посланикъ въ Копенхатенъ извѣстилъ че сичкити пруски пристанища въ балтійското море съ блокирани.

Повечето отъ прускити вѣстници и сповѣдватъ че новити сили, които са приготвятъ въ Германия съ най много опрѣдѣлени да отблѣснатъ сѣко желаніе за дѣйствително посрѣдствуваніе на чуждити сили въ войната между Франция и Пруссия.

Въздухоплавачътъ Велсъ, който отъ нѣколко седмици, правялъ възлизанія съ балонъ на гимназіята и барутницата въ Ебдинбургъ, направилъ на пруското правителство прѣдложениа които са прѣли добръ. Спорѣдъ едно телеграфическо извѣстіе, Г. Велсъ трѣгналъ за Лондра съ намѣреніе да отиде незабавно на театъртъ на войната. Въздухоплавачътъ обявявалъ че съ балонътъ който наскоро направилъ въ гимназіята, той можалъ да излиза на горѣ до двѣ мили както и да наблюдава сичкити военни движенія въ едно обширно пространство отъ страната. Въздухоплавачътъ Готаръ, направилъ, отъ своя страна, прѣдложениа на французкото правителство.

Прочитамъ въ Новій Печать: Отъ сѣка страна на нашитъ материкъ извѣствяватъ днѣсь чя съ цѣль да възстанови мира, Руссія прѣдложила единъ конгресъ, и че Пруссия не прѣвѣла. Въ нашити телеграми отъ Лондра, ний намираме вече знаци върху истиннити причини, които съ побудили петербургскитъ кабинетъ да прѣдложи свикваніето на единъ конгресъ. Руссія желае щото много въпроси които държи готови отъ давна врѣме да намѣратъ въ този конгресъ рѣшеніето си. За да докаже необходимостта на единъ конгресъ, князь Горчаковъ са отнася, между другити, на едно изявленіе на Портата. Когато Руссія наскоро прѣдложи въ Цариградъ едно извѣстіе, което клонеше да измѣни трактатътъ отъ 1856. Портата отговори че той е едно европейско дѣло и че слѣдователно той не можѣ да са измѣни освѣнъ отъ единъ европейски конгресъ.

Лондъ Пещенскій извѣства че Руссія поискала въ Цариградъ едно измѣненіе на трактатити отъ 1856 и казва че по слѣдствие на туй станало отъ страната на Австрія едно чувствително сближеніе

къмъ Пруссия. Руссія като турѣла нечаянно върху сѣдѣдето источиятъ въпросъ ще намѣри на пѣтѣтъ си най напрѣдъ Портата и Австро Унгарія, нѣ тя не ще са подпомогне отъ Пруссия.

Договоротъ който са сключи на Седанъ между Молтка, началникъ на пруското офицерско тѣло, и Випфена, командантинъ на французката войска за прѣдаването на тая послѣдната, носи че офицерити и чиновницити които имѣтъ офицерски чинъ ще са оставятъ свободни стига да подпишатъ че нѣма да дигатъ оружія противъ германската войска въ сегашната война, като земѣтъ съ себѣ си оружіята и вещици си които имъ принадлежатъ лично; че колкото за войската, за оружіята, припасити, прѣпорцити, тѣ ще са прѣдадѣтъ на германскити комисари безъ никакво друго условіе.

Въ една прокламація къмъ войската, генералъ Випфенъ като потвърждава че въ Седанъ нѣма нити храна, нити припаси, за да можѣ да продължава битвата, извѣства че направилъ договоръ за да са прѣдаде. « Поне, казва той на края на прокламаціята си, азъ са утѣшивамъ че избѣгнахъ едно безполезно кланіе и че опазхъ на отечеството си съдѣлати които можѣтъ да направятъ още за въ бѣдѣще добри и свѣтли заслуги. »

Маршалъ Макъ-Махонъ, на когото цѣла Франция възлагаше надѣждити си, не е умрѣлъ споредъ както са бѣше извѣстило. Той е още живъ и има надѣжда да уздравя. Раната му не е смъртоносна.

Прочитамъ въ единъ австрійски вѣстникъ: Нищо не са подумѣли още за посрѣдствуваніето на неутралнити сили за миръ. Спорѣдъ едно званично увѣреніе контътъ Баистъ бѣлъ на мнѣніе че не стига само да са прѣдстави на воющити сили, една положителна основа за помиреніе, нѣ трѣба щото посрѣдницити сили най напрѣжъ да са съгласѣтъ върху начинътъ на посрѣдствуваніето и върху срѣдствате съ които трѣба да подкрѣпатъ въ сѣки случай

ГРЪЦКАТА ПАРИАРШІЯ и ПОРТГАТА.

Византия съ обнародна слѣдующити писма размѣнени между Нѣг. Святѣйшество грѣцкитъ патриархъ и Н. В. Великитъ Визиръ. Ако свѣдѣніята ни съ точни, Нѣгово Святѣйшество и слѣдъ прѣманието на писмото на Великитъ Визиръ продължавалъ да постоянствува въ оставката си. Ето реченнити писма:

Ваше Височество! Въ послѣднето си писмо съ дата 7 априлія като отговорихъ на високото ви тескере отъ 7 мухаремъ показахъ въ сѣщото врѣме, на Ваше Височество причинити, които правятъ неизбежно свикваніето на единъ Вселенски Съборъ за конечното и каноническо рѣшеніе на българскитъ въпросъ. Отъ тогива до сега азъ чяхахъ благосърдечното Ваше съизволеніе. Нѣ за зла честь, спорѣдъ, както са видѣли отъ мѣлчаніето, което държи, Ваше Височество постоянствува въ идеята, която изражи въ горѣпомянатото тескере спорѣдъ да глѣва излишно съставяніето на единъ вселенски съборъ. А състояніето на рѣченіятъ въпросъ се и зима толкозъ отстраненія слѣдъ издаваніето на високитъ познатъ фирманъ щото тѣ доведохъ патриаршіята въ крайното умърщавленіе чрезъ приключеніята които както тука тѣхъ и вънъ стватъ по епархіити и отъ които азъ достатъчно извѣстихъ на В. Порта. Нѣ като Ц. Пра-

вителство не ми отстъпи съизволеніето си за свикваніето на единъ вселенски съборъ, който е основниятъ камѣкъ на управителната система на църквата; като неиспълненіето на туй църковно право, което е съвсѣмъ несходно съ политическити работи, мя прави тѣжко отговоренъ прѣдъ Бога и прѣдъ сичката православна черква; като, по причина на туй състояніе на работити, неможѣ да изпълнявамъ свѣщеннити длѣжности на положеніето си — моля Ваше Височество да изволѣ да прѣими благосърдечно оставката ми. По нататѣкъ оставамъ спокоенъ, и моля Бога за многопѣнниятъ животъ на държѣщитъ нашъ владѣтель.

20 Августъ 1870.

+ Цариградскій ГРИГОРІЙ.

(Отговоръ на Великитъ Визиръ.)

Ваше Святѣйшество! Подаденното ви тескере чрезъ което, за нѣкои причини и обстоятелства, извинявате оставката си отъ патриаршескитъ прѣстолъ както мазбатата на митрополитити противъ това ново тескере са испитахъ както прилича.

Понеже честното ваше лице, по слѣдствие на свѣтити и изрядни преимущества, които го характеризиратъ, са радва напълно съ почитаніе и довѣріе при Ц. Правителство, вѣй трѣбува да знайте отъ опитъ че В. Порта неудобри отдалеченіето ви отъ патриаршескитъ прѣстолъ, и просбата за оставката ви стана причина за дълбока скръбъ и тя не са подложи на Н. Ц. В. за прѣманието ѝ.

Колкото са тича за българскитъ въпросъ съ който са занимаватъ тескерето ви и мазбатата на митрополитити, В. Порта даде вече нуждити разясненія както за начинътъ на рѣшеніето му тѣхъ и за прилжити които предизвикахъ туй рѣшеніе. Нѣ понеже, ако бы било потребно, В. Порта е сѣкога готовъ да подкрѣпи тѣзи разясненія чрезъ силни документи, а пространното имъ повтаряніе тукъ са видѣ безполезно, за туй са предпочете едно скратеніе отъ тѣхъ. Ако до сега не отговорихме на пространіятъ ви онзи отговоръ отъ 17 Мухаремъ 1287, който испратихте за този предметъ, явно е че причината произлиза отъ едно забавленіе да са отговори за писанити ви, нѣ на противъ атъ почитаніе къмъ него. А както по напрѣжъ и на послѣдѣкъ са извѣсти, правителството не можѣ праведно да позволи да са свика, за единъ въпросъ, който нѣма никакво сношеніе, съ наредити на вѣрата, единъ вселенски съборъ, какъвто прѣдъ толкось вѣкове и за много по голѣми въпроси не са е събиралъ. Нѣ въ случай ако отъ страната на Българити станатъ злоупотрѣбленія, които да надмнунватъ тѣзи нареди, спѣшѣ да увѣрѣ честното ваше лице че щомъ бы съ опрѣдѣлили и извѣстили дѣлата, Ц. Правителство никакъ не ще са двоуми да подѣйствува енергически за истребленіето имъ и поправленіето имъ. Въ тѣзи цѣль са и написа настоящето тескере.

14 Джемазулъ ехиръ 1287, 27 Августъ 1870. (Подписанъ:) ААЛИ.

СЪКАКВИ НѢЩА и НОВИНИ.

Н. Ц. Г. Рафаилъ началникъ на Съединити Българи, който са намираше отъ нѣколко врѣме въ Римъ, по случая на Всемирниятъ Съборъ, са завърна миналата недѣля въ столицата. Н. Прѣосвященство смѣта да прѣвѣди една-двѣ седмици въ градътъ ни и ще замѣни за Едирне.

Г-нъ Кристичъ, новіятъ сръбски агентъ при Високата Порта пристигна онзи денъ въ градътъ ни.

(Цариградъ, 8 Септемврія 1870.)

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ

отъ театъртъ на войната.

Парижъ 16 Септемврія. Свѣдѣнія съобщени отъ министерството на вътрѣшните дѣла. Прускити разгѣдачи напѣднали до Кретеилъ, прѣдната имъ войска са види да е между Кретеилъ и Ньойли на Марнъ. Спорѣдъ частни свѣдѣнія, пруски разгѣдачи са видѣли подобно въ Корбейлъ и Блоа Клармъ. Многочисленни войски излѣзоха вчера вечеръ отъ Парижъ; вѣроятно е че днѣсь ще стане бой.

Берлинъ 15. — Мюндолахениъ 15 Септемврія. Третиятъ паралелъ прѣдъ Стразбургъ са свѣрши прѣзъ ношъта на 13-ий срѣщу 14-ий; днѣсь са свѣрши занимаието на гласисътъ прѣдъ хендецити № 53, пробивателната батерія работи съ добра сполука. Завчера са прогласи републиката въ Стразбургъ. Едно отдѣленіе на генерала Келлера распрѣсна една чета отъ 200 волнч пушкачи при Рейнхеймъ и Колмаръ.

Парижъ 16. — Спорѣдъ свѣдѣніята на министерството малочисленни разгѣдачи са видѣли къмъ Вилньовъ, Дамартенъ и Плесизъ, които прѣдшествовали една колона отъ 5000 Пруссии въ Вилмеръ Коттеретъ и една друга колона отъ 1000 души въ Нантъвилъ. Соасонъ е блокиранъ отъ пруската конница. Отъ частни свѣдѣнія може да са заключи че Пруссити приготвеватъ едно нападаніе отъ къмъ Венценъ.

Парижъ 17. — Званично. Избираніята на градскити свѣти за сичка Франція са опрѣдѣлихъ да станатъ на 25 септемврія и избираніята на уставното събрание ще станатъ по кжсно на 2-ий октомврія. Г. Гле Бизонъ и адмиралътъ Фурриконтъ ще отидатъ въ Туръ като пълномощници заедно съ Г. Креміо на правителството. Лихвата на боновети на хазната стои еднакво оврѣдѣлена на 5 1/2 на стотѣхъ. Вчера стана едно сбиваніе между Пруссити и волни пушкачи при Жювизи и Атизъ; подробности нѣма. 4000 Пруссии занимахъ вчера Мюлузъ и види са да са отпратятъ къмъ Парижъ.

Парижъ 17. — Офиціалниятъ вѣстникъ опровергава увѣреніето на «свободній избирателъ» че депешата на Тьера до Жюль Фавра, която са приѣ вчера, не обѣмала нищо важно.

Парижъ 17. — Новинити отъ Тулъ извѣстятъ че въ четвъртъкъ станало ново бомбардируваніе, нѣ обсаденити като отпратили ударити си направо противъ Пруссити развалили батеріити имъ отъ лафетити имъ. Вчера владѣяло пълно мълчяніе, нѣ увѣряватъ че Пруссити ще са опитатъ днѣсь да направятъ едно ново нападаніе. Една кореспонденція до Ю н и в е ръ съ дата 13-ий отъ околностити на Мецъ, извѣстятъ положително че Пруссити като нападнали на 9-ий твърдината Сентъ Кетенъ, са отблжснали съ огромни загуби и че изгубили тринадесетъ полка напълно сипани.

Парижъ 18. — Званично. — Единъ телеграмъ отъ Ньошато съ дата отъ вчера извѣстятъ

че единъ балонъ са намѣрилъ вчера вечеръ, който обѣмалъ достовѣрни новини отъ Мецъ съ помощта на 5000 писма отъ офицерити съ дата отъ 16-ий. Тѣзи писма казватъ: «нѣ смѣ опасати около Мецъ още отъ битката при Гравелотъ, нѣ имамъ изобилна храна; войската на Базена бѣше побѣдоносна на 14-ий, 16-ий и 18-ий; на 31-ий августа нашата сполука бѣше пълна и сичко туй не е свѣршено, когато доде минутата нѣ ще извършмъ; истото вѣсхищеніе владѣе въ войската каквото бѣше въ врѣмето на трѣгваніето отъ Парижъ. Този е вториятъ балонъ, който са мжмъ да ви испратимъ; никакъвъ бой не е станалъ отъ 1-ий септемврія до сега.

— Посланицити англійски, австрійски и рускіятъ министъръ оставихъ вчера сутра Парижъ, и отидохъ въ Туръ за да удържатъ свободно съобщеніе съ правителствата си: тѣ не ще прѣстанатъ да бждатъ въ съобщеніе съ министерството на външните работи въ Парижъ. Министрити на съединенити американски държави, на Белгія и Швейцарія и много други членове отъ дипломатическото тѣло извѣстихъ на министра на външните работи че ще останатъ при него.

Туръ 18. — Повечето отъ посланицити и отъ чуждити министри престигнаха тука тжзи сутра. Вѣорженіята са продължаватъ насѣкадъ дѣятелно. Волонтири оставихъ днѣсь Туръ и взлѣзоха къмъ севѣръ. Пятници престигнахъ отъ Парижъ казватъ че 80,000 Французи, подъ управленіето на генерала Дюкро, занимаватъ Боа-Клармъ и Мевдонъ. Вчера прѣдъ Иври стана единъ бой между Пруссити и три полка пешеходна линійна войска съ нѣколко батаљона движими войници и една баттерія артилерія. Въ последната минута, Пруссити са видѣха да са повръщатъ.

Парижъ 19. — Званично. Градътъ Парижъ ще избере на 28 текущаго единъ градски свѣтъ съставенъ отъ 80 члена. Правителството рѣши една пълна система отъ баррикади, която ще съставлява около Парижъ една втора ограда, която не ще може да са нападне. Г. Рошфортъ ще прѣдсѣдателствува комисіята, която е натоварена да усжществи този проектъ. Офиціалниятъ вѣстникъ обнародва една протестация отъ ученото общество противъ случайното бомбардируваніе на Парижъ. Голоа казва че 400 улани занимахъ вчера Версаялъ. Рѣдовната служба на пощата отъ днѣсь е прѣкжсната; администраціята нарѣди една служба съ пошари. Многочисленни пруски бързоходи са убихъ и хванахъ отъ движимити гварди и волнити пушкачи въ околността на Парижъ. Вѣрва са че Пруссити искатъ да нападнатъ Парижъ отъ юго-источната страна между Шарентонъ и Боа-Клармъ и че въ Версаялъ ще установятъ главниятъ си квартиръ. Г. Тьеръ пристигналъ вчера въ Туръ.

Берлинъ 19. (Достовѣрно.) Г. Жюль Фавръ попита прѣзъ Лондра Г. Бизмарка ако е готовъ да го приѣме въ главната германска квартира. Вѣрватъ че Г. Бизмаркъ отговорилъ че ще го приѣме.